

UOHSX00H99TO

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0174/2022/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-07785/2023/162

Brno 23. 2. 2023

V řízení o rozkladu ze dne 29. 12. 2022 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **Masák & Partner, s.r.o.**, IČO 27086631, se sídlem Rooseveltova 39/575, 160 00 Praha 6 – Bubeneč,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0425/2022/VZ, č. j. ÚOHS-ÚOHS-44759/2022/500 ze dne 14. 12. 2022 vydanému ve správním řízení zahájeném na návrh navrhovatele na přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Národní památkový ústav**, IČO 75032333, se sídlem Valdštejnské náměstí 162/3, 118 00 Praha – Malá Strana,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „INVALIDOVNA PRAHA - ZPRACOVÁNÍ PROJEKTOVÉ DOKUMENTACE, VEŘEJNOPRÁVNÍ PROJEDNÁNÍ ÚR, SP, ZPRACOVÁNÍ REALIZAČNÍ DOKUMENTACE V ÚROVNI DPS, PROJEKTU INTERIÉRŮ A VÝKON ČINNOSTI AD“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 4. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 3. 5. 2021 pod ev. č. zakázky Z2020-041345, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 5. 5. 2021 pod ev. č. 2021/S 087-225348, ve znění pozdějších oprav,

jehož dalším účastníkem je vybraný dodavatel –

- společníci společnosti „DigiTry+AFRY CZ“
 - DigiTry Art Technologies s.r.o., IČO 01930249, se sídlem Voctářova 2449/5, Libeň, 180 00 Praha 8, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 17. 12. 2021 Mgr. Zuzanou Dohnalovou, advokátkou, ev. č. ČAK 11320, se sídlem K Dolům 1924/42, 143 00 Praha 4,
 - AFRY CZ s.r.o., IČO 45306605, se sídlem Magistrů 1275/13, Michle, 140 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupena na základě „Smlouvy o společnosti“ ze dne 30. 7. 2021 společností DigiTry Art Technologies s.r.o., IČO 01930249, se sídlem Voctářova 2449/5, Libeň, 180 00 Praha 8,

sdružení za účelem získání veřejné zakázky na základě „Smlouvy o společnosti“ ze dne 30. 7. 2021,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) a § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0425/2022/VZ, č. j. ÚOHS-ÚOHS-44759/2022/500 ze dne 14. 12. 2022 ve výroku II

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Průběh zadávacího řízení a správního řízení

1. Zadavatel – Národní památkový ústav, IČO 75032333, se sídlem Valdštejnské náměstí 162/3, 118 00 Praha – Malá Strana (dále jen „**zadavatel**“) zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „INVALIDOVNA PRAHA - ZPRACOVÁNÍ PROJEKTOVÉ DOKUMENTACE, VEŘEJNOPRÁVNÍ PROJEDNÁNÍ ÚR, SP, ZPRACOVÁNÍ REALIZAČNÍ DOKUMENTACE V ÚROVNI DPS, PROJEKTU INTERIÉRŮ A VÝKON ČINNOSTI AD“, přičemž toto oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 3. 5. 2021 pod ev. č. zakázky Z2020-041345, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 5. 5. 2021 pod ev. č. 2021/S 087-225348, ve znění pozdějších oprav (dále jen „**veřejná zakázka**“). Zadavatel po provedeném zadávacím řízení a dřívějším zrušení rozhodnutí o výběru dodavatele rozhodl dne 8. 8. 2022 opakovaně o výběru dodavatele (dále jen „**rozhodnutí o výběru dodavatele č. 2**“).

2. Dne 23. 8. 2022 podal navrhovatel – **Masák & Partner, s.r.o.**, IČO 27086631, se sídlem Rooseveltova 39/575, 160 00 Praha 6 – Bubeneč (dále jen „**navrhovatel**“) – proti rozhodnutí o výběru dodavatele č. 2 své námitky (dále jen „**námitky**“), které zadavatel rozhodnutím ze dne 7. 9. 2022 odmítl (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“). Vzhledem k tomu, že navrhovatel nesouhlasil s důvody uvedenými v rozhodnutí o námitkách, podal dne 19. 9. 2022 návrh z téhož dne na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**návrh**“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“).
3. Navrhovatel brojil proti rozhodnutí o výběru dodavatele č. 2, neboť dle jeho názoru zadavatel neodstranil pochybnosti týkající se splnění podmínek účasti vybraným dodavatelem, čímž se stal jeho postup netransparentním. Navrhovatel dále brojil proti rozhodnutí o námitkách, ve kterém se dle jeho názoru zadavatel dostatečně nevypořádal s námitkami navrhovatele.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 14. 12. 2022 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0425/2022/VZ, č. j. ÚOHS-44759/2022/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
5. Výrokem I Úřad správní řízení v části návrhu části týkající se údajného nedodržení zásady transparentnosti a zásady rovného zacházení v souvislosti s postupem zadavatele při posuzování referenční zakázky „Rekonstrukce výpravní budovy železniční stanice Teplice v Čechách – I. etapa“, který vedl k rozhodnutí o opatření k nápravě dne 16. 6. 2022 spočívajícímu ve zrušení oznámení o výběru dodavatele ze dne 27. 4. 2022, podle § 257 písm. h) zákona zastavil, neboť návrhu v této části nepředcházely řádně a včas podané námitky.
6. Výrokem II pak Úřad ve zbývajících části návrh navrhovatele dle § 265 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
7. Úřad po přezkoumání postupu zadavatele nedospěl k závěru, že by zadavatel postupoval v rozporu se zákonem. Dle závěrů Úřadu splnění kritérií technické kvalifikace vybraným dodavatelem nebylo navrhovatelem v rozsahu v návrhu namítaných skutečností relevantním způsobem zpochybněno do té míry, že by zadavateli vyvstala povinnost dalšího zjišťování či ověřování.

III. Rozklad navrhovatele

8. Dne 29. 12. 2022 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 14. 12. 2022. Rozklad byl tedy navrhovatelem podán v zákonné lhůtě.
9. Podaným rozkladem navrhovatel napadl pouze výrok II napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí proto ve výroku I nabylo ve smyslu § 73 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) samostatně právní moci dne 30. 12. 2022, jelikož proti tomuto výroku nebyl žádným z účastníků podán rozklad a výrok I není na výroku II závislý, neboť řeší samostatnou právní otázku.

Námitky rozkladu navrhovatele

10. Navrhovatel v rozkladu namítá, že Úřad nesprávně posoudil požadavky stanovené vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**vyhláška**“), a to v části B Souhrnná technická zpráva, B.1 Popis území stavby, písm. b) a d).

Dle navrhovatele projektová dokumentace musí obsahovat údaje o souladu s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, a dále musí obsahovat údaj o tom, zda a v jakých částech se zpracovatel projektové dokumentace vypořádal se závaznými stanovisky. Pokud dokumentace výše uvedené neobsahuje, jde o dokumentaci rozpracovanou, k jejímuž dokončení bude zapotřebí výše uvedené doplnit. Nelze tedy považovat takovou dokumentaci za dokončenou a zadavatel takovou referenci nemohl přijmout k prokázání kvalifikace vybraným dodavatelem.

11. Navrhovatel zcela odmítá argumentaci, že zadavatel v zadávací dokumentaci výslovně nepožadoval, aby v referenční zakázce byla vydána závazná stanoviska dotčených orgánů, územní a stavební povolení, a proto nemusejí být zapracována v projektové dokumentaci. Tímto výkladem je zcela opuštěn obecně přijímaný význam pojmu dokončená projektová dokumentace ve stupni DUR, DSP a DPS. Takovýto výklad by nutil veřejné zadavatele poptávající projektovou činnost v zadávacích dokumentacích jednotlivě vyjmenovávat všechna stanoviska, vyjádření, rozhodnutí, povolení atd., která musí být v projektové dokumentaci obsažena, aby došlo k naplnění zadávacích podmínek, ačkoliv v praxi jsou běžnou součástí projektové dokumentace. Případy, kdy výše uvedené není součástí projektové dokumentaci, jsou velmi neobvyklé a v žádném případě nejde o běžnou praxi.
12. Navrhovatel dále uvádí, že Úřad v rozporu se zákonem nepřihlížel k novým skutečnostem, o kterých ho informoval sdělením ze dne 25. 10. 2022 (dále jen „**Sdělení**“), v němž zpochybnil věrohodnost oznámení o výběru č. 2. Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že navrhovatelem uváděné nové skutečnosti nezpochybňují věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí, neboť písemnosti, na které navrhovatel takto reagoval, nejsou podklady pro vydání rozhodnutí a míjí se s předmětem správního řízení, jenž je vymezen obsahem návrhu. S tímto výkladem se navrhovatel neztotožňuje.
13. Naopak má navrhovatel za to, že prokázal, že zadavatel upravoval skutečnosti ve prospěch vybraného dodavatele. Svým podáním tedy zpochybnil věrohodnost tohoto podkladu jako celku, a to nejen ve vztahu k jedné referenční zakázce. Navrhovatel navíc dodává, že tuto referenční zakázku nemohl zpochybnit dříve, neboť podklad pro svá tvrzení zjistil až nahlédnutím do spisu po zahájení správního řízení.

Závěr rozkladu

14. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného

rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále byla přezkoumána rovněž správnost napadeného rozhodnutí, ta však toliko v rozsahu námitek rozkladu. S přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.

17. Úřad výrokem II napadeného rozhodnutí rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které bylo napadené rozhodnutí v jeho výroku II potvrzeno.

V. K právnímu posouzení daného případu

K námitkám nesprávného posouzení obsahu projektové dokumentace

18. Základní námitka navrhovatele směřuje k tomu, že není možné považovat za dokončenou takovou projektovou dokumentaci, která neobsahuje závazná stanoviska, územní rozhodnutí nebo stavební povolení. Navrhovatel v podaném rozkladu uvádí, že *„Vyhláška tedy předpokládá existenci závazných stanovisek a jejich zapracování do dokumentace. Informace, že závazná stanoviska nebyla vydána není dostačující pro splnění podmínek Vyhlášky na obsah projektové dokumentace.“*. Dle názoru navrhovatele je nutné vykládat požadavky tak, jak jsou stanoveny vyhláškou. Úřadu pak navrhovatel vytýká, že pokud v napadeném rozhodnutí uvedl, že *„[n]ení dle názoru Úřadu v rozporu s vyhláškou, pokud obsahuje údaj o tom, že žádná stanoviska dotčených orgánů nebyla v dokumentaci zohledněna, např. proto, že tato nebyla zatím vydána“*, není jeho závěr správný, a proto je napadené rozhodnutí nezákonné.
19. Předseda Úřadu k tomu předesílá, že tuto námitku navrhovatele nepovažuje za důvodnou, přičemž k této argumentaci poskytuje následující závěry.
20. Úřad v napadeném rozhodnutí, konkrétně v jeho bodu 151 až 153 dospěl k závěru, že splnění kritérií technické kvalifikace vybraným dodavatelem nebylo navrhovatelem v rozsahu v návrhu namítaných skutečností relevantním způsobem zpochybněno do té míry, že by zadavateli vyvstala povinnost dalšího zjišťování či ověřování. K tomu Úřad dále uvedl, že je nutné od sebe odlišit dvě základní situace, a to na jedné straně takovou, kdy projektová dokumentace obsahuje údaj o tom, že žádná stanoviska dotčených orgánů nebyla v dokumentaci zohledněna, např. proto, že tato nebyla zatím vydána, a na druhé straně situaci, kdy by takový údaj v projektové dokumentaci zcela absentoval. K tomu Úřad vyložil znění vyhlášky, konkrétně pak v její Příloze č. 1 části B Souhrnná technická zpráva.
21. Podle Přílohy 1 vyhlášky její oddíl B Souhrnná technická zpráva a pododdíl B.1 Popis území stavby v písm. d) stanoví, že projektová dokumentace obsahuje informace o tom, zda a v jakých částech dokumentace jsou zohledněny podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů.
22. Závěr Úřadu obsažený v napadeném rozhodnutí, který se vztahoval k posouzení výkladu výše uvedeného znění vyhlášky, je správný.
23. Navrhovatel opakovaně vznášel argumentaci, že pokud nejsou součástí projektové dokumentace i závazná stanoviska a rozhodnutí vydaná stavebním úřadem, pak nelze projektovou dokumentaci považovat za dokončenou.
24. V podaném návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele navrhovatel v bodu 26 uvedl: *„Navrhovatel nerozporuje skutečnost, že inženýrská/obstarávací činnost nemusí být vykonávána zpracovatelem projektové dokumentace. Avšak k tomu, aby byla projektová*

dokumentace dokončena, musí být zpracovatel projektové dokumentace seznámen s výsledky této činnosti a do dokumentace je zapracovat. Navrhovatel tedy netvrdí, že DigiTry měla zajistit závazná stanoviska dotčených veřejnoprávních orgánů. Avšak pokud DigiTry informace o závazných stanoviscích dotčených veřejnoprávních orgánů do projektové dokumentace nezpracovala, jedná se o dokumentaci nedokončenou.“

25. Jak správně uvedl Úřad v napadeném rozhodnutí v bodu 151, vyhláška stanoví, že součástí dokumentace je údaj **o tom, zda a v jakých částech dokumentace jsou zohledněny podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů**. Je nutno výkladem dovodit, že právní předpis vymezuje dvě náležitosti. První náležitostí je, aby dokumentace uváděla, zda byly zohledněny podmínky (vydaných) závazných stanovisek. Právě proto, že je tato náležitost uvozena slovem „zda“, je jasné, že předpis vychází z předpokladu, že stanoviska existovat mohou, ale také nemusí. Sousedním „v jakých částech“ pak předpis vymezuje tu náležitost, že má být uvedeno, na jakém místě v dokumentaci se s podmínkami závazných stanovisek projektant či architekt vypořádal. Tato náležitost vychází z předpokladu, že stanoviska existují. Logickým výkladem pak lze dospět k závěru, že pokud žádné takové závazné stanovisko neexistuje, není naplněna podmínka pro uplatnění druhé z premis uvozené slovy „v jakých částech“. Lze proto dospět k závěru, že i samotný text vyhlášky předpokládá situaci, kdy nebudou zohledněna závazná stanoviska, a to je situace, kdy stanoviska vydána nebyla. V takovém případě musí postačit, že dokumentace obsahuje údaj, že stanoviska vydána nebyla.
26. Závěr, zda dokumentace byla či nebyla řádně dokončena, je z povahy věci závěrem v otázce soukromoprávní, tedy zda plnění bylo poskytnuto bez vad a zda bylo poskytnuto v souladu se smlouvou. Podmínky řádného dokončení dokumentace však jistě lze nastavit různě a záleží vždy na konkrétních okolnostech vztahu mezi dodavatelem a objednatelem, jestli bude možno dokumentaci považovat za řádně dokončenou, a zda tak sjednaný rozsah představuje porušení citované vyhlášky.
27. Vzhledem k tomu, že argumentace navrhovatele tak, jak ji vznesl v podaném návrhu, směřovala k tomu, že zpracovatel projektové dokumentace **musí** být v každém případě seznámen s výsledky inženýrské činnosti a musí je do dokumentace zapracovat, nelze dát navrhovateli za pravdu, neboť jeho výklad neodpovídá jazykovému ani logickému výkladu příslušného oddílu vyhlášky, a ostatně ani soukromoprávnímu kontextu věci. Námitka navrhovatele obsažená v bodu 26 návrhu proto není důvodná.
28. Tomuto závěru odpovídá i stanovisko České komory architektů (dále jen „ČKA“) ze dne 28. 6. 2022, které si v rámci objasnění nabídky vybraného dodavatele vyžádal zadavatel. Z tohoto stanoviska jednoznačně vyplývá, že **projektovou dokumentaci lze považovat za dokončenou i bez vydaných závazných stanovisek a stavebního povolení**. Předseda Úřadu považuje na tomto místě za nadbytečné výslovně opakovat celý text vydaného stanoviska, které je obsaženo v bodu 140 napadeného rozhodnutí, přičemž má za to, že závěr Úřadu, který vymezil v bodu 151 napadeného rozhodnutí, tedy, že projektová dokumentace může být považována za dokončenou i v případě, že neobsahuje zohlednění závazných stanovisek a rozhodnutí stavebního úřadu, je závěrem správným a dostatečně odůvodněným.
29. Současně předseda Úřadu považuje za správný i závěr Úřadu obsažený v bodu 150 napadeného rozhodnutí, v němž Úřad posuzoval obsah stanoviska ČKA, o které požádal navrhovatel prostřednictvím e-mailu dne 8. 9. 2022. Úřad v tomto bodu uzavřel, že stanovisko

ČKA ze dne 28. 6. 2022 a odpověď předložená navrhovatelem, kterou obdržel od ČKA dne 13. 9. 2022, nejsou ve vzájemném rozporu v tom smyslu, že by pro učinění závěru o dokončení projektové dokumentace musela být vydána závazná stanoviska a rozhodnutí stavebního úřadu. Z obou stanovisek nepochybně vyplývá, že je nutné posoudit a oddělit od sebe samotnou projektovou činnost a činnost inženýrskou. Navrhovatel odpověď od ČKA vykládá tak, že nelze takovou projektovou dokumentaci považovat za dokončenou. To však není skutečným obsahem odpovědi od ČKA. Nelze totiž přehlédnout tu skutečnost, že položená otázka navrhovatele míří k otázce na **správnost, celistvost a úplnost** projektové dokumentace ve vztahu k § 159 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**stavební zákon**“), avšak námitky navrhovatele vznesené v zadávacím a správním řízení směřují k tomu, že projektovou dokumentaci nelze bez vydaných stanovisek považovat za **dokončenou**. Ačkoliv se tento rozdíl může na první pohled jevit jako nepodstatný, je pro posouzení důvodnosti námítky navrhovatele zásadní.

30. Otázka toho, zda se posuzuje správnost, celistvost a úplnost projektové dokumentace podle § 159 stavebního zákona, anebo její dokončenost, pro niž jsou podmínky dány smlouvou o dílo upravené individuálním způsobem ve smlouvě o dílo uzavřené podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, vymezuje hranici mezi veřejnoprávní a soukromoprávní regulací obsahu projektové dokumentace. Zatímco podle stavebního zákona nelze považovat projektovou dokumentaci za správnou, úplnou a celistvou, pokud nezohledňuje vydaná závazná stanoviska, může být naopak považována za dokončenou podle smlouvy o dílo, pokud se takto strany smlouvy dohodly. V souladu s tímto rozdělením se pak pohlíží rovněž na odpovědnost zpracovatele projektové dokumentace v tom smyslu, ve kterém na žádost navrhovatele odpověděla i samotná ČKA ve své odpovědi ze dne 13. 9. 2022. Je nepochybné, že odpověď na otázku, zda projektant je povinen taková závazná stanoviska zajistit, vyplývá ze soukromoprávní úpravy smlouvy o dílo. Pokud tato povinnost není stanovena smluvně, pak z veřejnoprávní regulace, tedy ze stavebního zákona ani z vyhlášky tato nijak nevyplývá. Stanovisko předložené navrhovatelem pak nepochybně prokazuje, že v případě, kdy není sjednána inženýrská činnost, zpracovatel projektové dokumentace neodpovídá za to, že nebyla vypracována závazná stanoviska ani za to, zda je pak následně skutečně vydáno rozhodnutí stavebního úřadu, či nikoliv.
31. V rozhodovaném případě z podkladů předložených vybraným dodavatelem vyplývá, že v rámci referenčních zakázek, jichž se námitky navrhovatele dotýkají, nevykonával pro objednatele inženýrskou činnost, což znamená, že nebyl povinen zajistit při své činnosti závazná stanoviska ani dovést projektovou dokumentaci až do fáze vydaného územního rozhodnutí nebo stavebního povolení. Pokud k tomu vybraný dodavatel povinen nebyl a současně zadavateli sdělil, že mu není známo, že by nějaká závazná stanoviska (či případně územní rozhodnutí či stavební povolení, srov. body 121 a 122 napadeného rozhodnutí) vydána byla, neměl rozumně uvažující zadavatel důvod dále šetřit otázku, zda jsou v projektové dokumentaci zapracovány závěry těchto úředních aktů. Tím více za situace, že objednatelé referenčních zakázek vůči kvalitě jejich realizace nevnesli výhrady. Výjimkou by snad byla situace, kdy by například navrhovatel tvrdil, že existuje konkrétní závazné stanovisko, územní rozhodnutí či stavební povolení, které vybraný dodavatel zohlednit měl a neučinil tak, byť k tomu byl smluvně zavázán. To ale ve zdejším případě nenastalo (srov. body 35, 39 návrhu).

32. Navrhovatel ve svých podáních označuje projektovou dokumentaci za nedokončenou, avšak s ohledem na skutková zjištění, která vyplývají z předložených stanovisek ČKA, nelze ani v této části argumentace jeho námitku považovat za důvodnou.
33. Nelze si rovněž nepovšimnout, že navrhovatel v podaném rozkladu svoji argumentaci z bodu 26 návrhu dále rozšiřuje a rozvíjí v tom směru, že „[p]ro naplnění podmínek obsahu projektové dokumentace do ní nepostačuje uvést informaci o tom, zda závazná stanoviska byla či nebyla vydána, ale zda byly podmínky vydaných závazných stanovisek zpracovány. Vyhláška tedy předpokládá existenci závazných stanovisek a jejich zpracování do dokumentace. Informace, že závazná stanoviska nebyla vydána není dostačující pro splnění podmínek Vyhlášky na obsah projektové dokumentace.“ Takto vznesená námitka ovšem nebyla předmětem podaného návrhu a významově posunuje dříve vznesenou námitku, v níž navrhovatel uváděl, že zpracovatel projektové dokumentace musí být seznámen se závaznými stanovisky a musí je zpracovat do projektové dokumentace. Tato námitka navrhovatele však byla ve správním řízení opakovaně vyvrácena. Jak již bylo uvedeno výše v této části, Úřad posuzoval to, co navrhovatel uvedl v návrhu, tedy otázku dokončenosti projektové dokumentace s ohledem na požadavky zadavatele v zadávací dokumentaci, a nikoliv její správnost, úplnost a celistvost ve smyslu stavebního zákona. Úřad pak správně uzavřel, že projektovou dokumentaci lze považovat za dokončenou i za situace, kdy v ní nejsou zohledněna závazná stanoviska. Tento závěr předseda Úřadu považuje za správný a zákonný, přičemž má za to, že námitka vznesená navrhovatelem v podaném rozkladu tento závěr nevyvrací.
34. Navrhovatel dále v podaném rozkladu namítal, že se Úřad v rozhodnutí nezabýval absencí závazných stanovisek, územního souhlasu, územního rozhodnutí, stavebního povolení či společné povolení na stavební záměr. V případě jejich absence nelze dle názoru navrhovatele hovořit o dokončené projektové dokumentaci. Dle navrhovatele se Úřad ztotožnil s názorem ČKA ze dne 28. 6. 2022, dle kterého skutečnost, že nebyla vydána závazná stanoviska a stavební povolení, není rozhodná pro učinění závěru o dokončenosti projektové dokumentace, neboť tuto lze považovat za dokončenou i bez závazných stanovisek a stavebního povolení. Avšak dle navrhovatele se toto stanovisko, stejně jako Úřad, nezabývalo absencí územního rozhodnutí.
35. Tato námitka není důvodná, neboť neodpovídá samotnému obsahu napadeného rozhodnutí, z něhož naopak vyplývá, že se Úřad otázkou případné absence územního rozhodnutí zabýval, a to ve vztahu k tomu, co je předmětem řízení a co požadoval zadavatel v zadávací dokumentaci. Konkrétně v bodu 147 Úřad uvedl: „Zadavatel v zadávací dokumentaci výslovně nepožadoval, aby byla vydána závazná stanoviska dotčených orgánů, územní a stavební povolení, nýbrž toliko požadoval doložení zpracování dokumentace ve stupních DUR, DSP, DPS (viz výše v bodech 106. a 107. odůvodnění tohoto rozhodnutí).“ Tento závěr Úřadu se nepochybně vztahuje k námitkám navrhovatele, které Úřad vymezil v bodech 127 a 137 napadeného rozhodnutí, k nimž následně posuzoval obsah podkladů pro vydání napadeného rozhodnutí, a to konkrétně v bodech 141 a 142 napadeného rozhodnutí. Úřad tak tuto část argumentace navrhovatele nepominul, když závěr o dokončenosti projektové dokumentace vztahuje k celé ucelené části argumentace navrhovatele. Pokud navrhovatel oporu pro tuto svoji námitku dovozuje z absence slova rozhodnutí za slovem územní v bodu 44, pak jde o argumentaci účelovou, neboť v celé části napadeného rozhodnutí obsažené v bodech 125 až 151 Úřad reflektuje základní atributy námitky vznesené navrhovatelem. Současně je pak

nepochybné, že závěr vymezený v bodu 147 napadeného rozhodnutí se vztahuje i k územnímu řízení. Argumentaci navrhovatele tak nelze přijmout, neboť ze samotného obsahu napadeného rozhodnutí současně vyplývá, že Úřad se s námitkou navrhovatele řádným způsobem vypořádal.

36. Navrhovatel v podaném rozkladu uplatnil další argumentaci, kterou rozšiřuje okruh námitek podaných v návrhu. Vzhledem k tomu, že je možné tuto námitku do určité míry považovat za reakci na napadené rozhodnutí, předseda Úřadu se touto námitkou zabýval.
37. Navrhovatel v podaném rozkladu výslovně uvedl následující: *„Navrhovatel zcela odmítá argumentaci, že Zadavatel v zadávací dokumentaci výslovně nepožadoval, aby byla vydána závazná stanoviska dotčených orgánů, územní a stavební povolení, a proto nemusejí být zapracována v projektové dokumentaci. Tímto výkladem je zcela opuštěn obecně přijímaný význam pojmu dokončená projektová dokumentace ve stupni DUR, DSP a DPS. Takovýto výklad by nutil veřejné zadavatele poptávající projektovou činnost v zadávacích dokumentacích jednotlivě vyjmenovávat všechna stanoviska, vyjádření, rozhodnutí, povolení atd., která musí být v projektové dokumentaci obsažena, aby došlo k naplnění zadávacích podmínek, ačkoliv v praxi jsou běžnou součástí projektové dokumentace. Případy, kdy výše uvedené není součástí projektové dokumentaci, jsou velmi neobvyklé a v žádném případě nejde o běžnou praxi.“*
38. Uvedená rozkladová námitka navrhovatele vychází ze základního tvrzení, že vydaná závazná stanoviska apod. jsou běžnou součástí projektové dokumentace a případy, kdy tyto součásti projektové dokumentace nejsou, jsou naopak velmi neobvyklé.
39. Pokud by tomu tak bylo a jednalo by se skutečně o obvyklou součást, která by vyplývala z ustálené praxe při vypracování projektové dokumentace, bylo by možné přiklonit se k argumentaci navrhovatele, který taková stanoviska a rozhodnutí za obvyklou součást dokumentace označuje. Jak však vyplývá ze stanovisek vydaných ČKA, není taková praxe běžná, tedy není zcela obvyklé, že by součástí vypracování projektové dokumentace byla i inženýrská činnost. K tomu lze poukázat zejména na obsah stanoviska ČKA ze dne 26. 8. 2022 podle něhož: *„[o]bstarávací činnost, tedy zajištění vyjádření, stanovisek a rozhodnutí stavebního úřadu, nepatří mezi standardní výkony služeb architekta (viz dokument zpracovaný Českou komorou architektů s názvem „Standardy výkonů a dokumentace“ https://www.cka.cz/cs/media/prilohy/standard-sluzeb_cz_2018.pdf)*
Stavebníci si v praxi tyto činnosti mohou zajišťovat samostatně, anebo za účelem jejich zajištění najmout třetí subjekt. (...).“
40. Pokud tedy navrhovatel v podaném rozkladu tvrdí, že je velmi neobvyklé, že projektant nezajišťuje rovněž závazná stanoviska a vydání rozhodnutí stavebního úřadu, pak tato argumentace neobstojí, neboť z podkladů obsažených ve správním spise naopak vyplývá, že není neobvyklé, pokud si stavebník tuto činnost zajišťuje zcela sám, nebo ji zajišťuje jinou osobou odlišnou od zpracovatele projektové dokumentace. Za zásadní pro posouzení toho, co lze považovat za obvyklé, je nutné klást důraz zejména na vyjádření ČKA, jako základní stavovské organizace autorizovaných architektů, která sama potvrzuje, že obstarávací činnost nepatří mezi standardní výkony služeb architekta. Je proto zcela logické, že pokud zpracovatel projektové dokumentace nevykonává obstarávací činnost, pak nemůže mít žádný vliv na existenci stanovisek či rozhodnutí, a v případě jejich neexistence je nemůže do projektové dokumentace zapracovat, přičemž, jak bylo osvětleno stanovisky ČKA, neodpovídá za jejich

absenci. Stejně tak o jejich existenci nemusí být ani informován, což mu nelze klást k tíži. Ani v této části tedy argumentace navrhovatele neobstojí a vznesenou námitku nelze považovat za důvodnou.

41. Nad výše uvedené lze poukázat na skutečnost, že v průběhu řízení ani navrhovatel nerozporoval to, „že inženýrská/obstarávací činnost nemusí být vykonávána zpracovatelem projektové dokumentace.“ (viz bod 26 návrhu), přičemž rozkladová námitka se z tohoto pohledu jeví být pouze účelovou.
42. S ohledem na zde uvedené má tedy předseda Úřadu ve shodě se závěry obsaženými v napadeném rozhodnutí za to, že navrhovateli se v průběhu správního řízení nepodařilo zpochybnit, že by referenční zakázky předložené vybraným dodavatelem nesplňovaly požadavky zadavatele. Zadavatel v zadávací dokumentaci výslovně nepožadoval, aby referenční zakázka zahrnovala zpracování projektové dokumentace včetně inženýrské činnosti a nebylo prokázáno, že by objednatel referenční zakázky požadoval zpracování projektové dokumentace včetně inženýrské činnosti. Současně bylo odpovídající autoritou potvrzeno, že inženýrská činnost nemusí být vykonávána zpracovatelem projektové dokumentace, pokud to není vyžadováno. Zadavatel tedy neměl důvod vyloučit vybraného dodavatele z důvodu, že by jím předložená referenční zakázka nemohla být považována za dokončenou.

K námitce netransparentního způsobu posouzení kvalifikace zadavatelem

43. Navrhovatel v podaném rozkladu namítal, že zadavatel neposoudil transparentním způsobem splnění podmínek technické kvalifikace vybraným dodavatelem, když neodstranil pochybnosti, které o splnění těchto podmínek vybraným dodavatelem vyvstaly, a nepostupoval tedy při posouzení splnění podmínek účasti vybraným dodavatelem v souladu se zákonem.
44. Úřad se otázkou transparentnosti postupu zadavatele při posouzení podmínek technické kvalifikace zabýval v napadeném rozhodnutí v bodech 153 až 157, a to zejména s ohledem na předcházející část vypořádání námitek navrhovatele vztahujících se k posouzení splnění kritérií technické kvalifikace vybraným dodavatelem. Po tomto posouzení dospěl k závěru, že se navrhovateli nepodařilo zpochybnit, že by předložené referenční zakázky vybraného dodavatele nesplňovaly požadavky zadavatele stanovené v zadávací dokumentaci.
45. K tomu předseda Úřadu předně uvádí, že se s uvedeným závěrem Úřadu ztotožňuje, přičemž má za to, že Úřad dostatečně posoudil postup zadavatele, který vybraného dodavatele opakovaně vyzýval k odstranění pochybností. Pominout nelze ani to, že objednatelé u referenčních zakázek potvrdili, že vybraný dodavatel vypracoval projektové dokumentace v rámci těchto referenčních zakázek v rozsahu požadavků, které zadavatel uvedl v zadávací dokumentaci. Současně nelze přehlédnout, že zadavatel již nad rámec toho, co by bylo jeho zákonnou povinností, pro utvrzení správnosti svých závěrů sám oslovil ČKA se žádostí o stanovisko, které správnost jeho posouzení potvrzuje. Pokud tedy navrhovatel tvrdí, že zadavatel nepostupoval transparentním způsobem, přičemž své tvrzení opírá zejména o namítanou nedokončenost projektové dokumentace referenčních zakázek, která byla napadeným rozhodnutím i tímto rozhodnutím vyvrácena, pak taková argumentace neobstojí.

46. Kromě zásady transparentnosti je v § 6 zákona vymezena rovněž zásada přiměřenosti, která se uplatňuje i ve vztahu k tomu, jaké požadavky lze klást na zadavatele při jejich postupu podle zákona. Nelze proto po zadavateli žádat více, než mu ukládá zákon. V daném případě má předseda Úřadu za to, že míra povinnosti zadavatele k objasňování referencí vybraného dodavatele musí přiměřeně odpovídat tomu, jaké pochybnosti mu vyplynou z jeho znalostí případně z námitek účastníků v zadávacím řízení. S ohledem na skutečnost, že zadavatel při rozhodnutí o výběru měl k dispozici podklady, které rozptýlily pochybnosti vnesené do zadávacího řízení námitkami navrhovatele, nelze uzavřít, že by jeho postup byl netransparentní, přičemž má předseda Úřadu ve shodě se závěry Úřadu obsaženými v napadeném rozhodnutí za to, že postup zadavatele byl v souladu se zásadami stanovenými v § 6 zákona.

47. S ohledem na to, že se závěry učiněnými v napadeném rozhodnutí je možno se ztotožnit, je nadbytečné výslovně vyjmenovávat a označovat podklady a stanoviska, či uvádět jejich obsah, které pro učinění závěru o transparentnosti postupu provedl Úřad v napadeném rozhodnutí. Námitku navrhovatele tedy předseda Úřadu nepovažuje za důvodnou.

K námitce nesprávného posouzení koncentrace řízení

48. Navrhovatel dále uvádí, že Úřad v rozporu se zákonem nepřihlížel k novým skutečnostem, o kterých ho navrhovatel informoval Sdělením, v němž zpochybnil věrohodnost oznámení o výběru nejvhodnější nabídky č. 2.

49. Navrhovatel dle svého názoru ve Sdělení prokázal, že zadavatel v oznámení o výběru č. 2 klamavě uvedl, že objednatel potvrdil realizaci referenční zakázky členem realizačního týmu v požadované funkci, ačkoliv tak ve skutečnosti objednatel neučinil. V okamžiku, kdy ve prospěch vybraného dodavatele zadavatel zkreslil informace, které mají prokázat naplnění technické kvalifikace vybraným dodavatelem, narušil dle navrhovatele zásadním způsobem věrohodnost oznámení o výběru č. 2 jako celku.

50. Úřad se touto argumentací navrhovatele zabýval v napadeném rozhodnutí v jeho bodu 158, přičemž dospěl k závěru, že navrhovatelem uváděné nové skutečnosti nezpochybňují věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí, když písemnosti, na které navrhovatel takto reagoval, nejsou podklady pro vydání rozhodnutí a míjí se s předmětem správního řízení, jenž je vymezen obsahem návrhu.

51. Z návrhu podaného navrhovatelem vyplývá, že nevznášel žádné námitky směřující ke konkrétnímu zpochybnění splnění kvalifikace vybraným dodavatelem ve vztahu k osobě hlavního projektanta. Argumentace navrhovatele obsažená v části návrhu nazvané „Shrnutí“ směřuje toliko k tomu, že dle názoru navrhovatele by měl být zadavatel více obezřetný k posouzení splnění kvalifikace za situace, kdy v průběhu hodnocení musel vyřadit 4 z 5 referencí hlavního projektanta, neboť bylo zjištěno, že tuto pozici Ing. M. H. nevykonával. Konkrétně pak navrhovatel argumentoval v návrhu takto: *„Navrhovatel si na tomto místě svého návrhu předně přeje zdůraznit, že DigiTry musela značné množství tvrzených referencí nejen doplnit, ale v průběhu zadávacího řízení také úplně vyměnit, protože nedokázala prokázat, že je realizovala v uváděném rozsahu či zda je vůbec provedla. Navíc i v průběhu hodnocení Zadavatelem byly 4 z 5 referencí hlavního projektanta vyřazeny, protože Zadavatel shledal, že Ing. M. H. nerealizoval tyto zakázky na DigiTry tvrzené pozici. Vzhledem k tak velkému množství nesrovnalostí v celém průběhu Zadávacího řízení by měl být Zadavatel, a to*

přesně v souladu s rozhodovací praxí Úřadu, obzvláště důsledný při prověřování tvrzení dodavatele. Jak ale z výše uvedeného vyplývá, Zadavatel řádně obezřetný při posuzování nabídky, resp. referencí DigiTry nebyl, čímž porušil především zásadu transparentnosti obsaženou v Zákoně.“ Obsah návrhu tak ve shrnutí směřuje, nikoliv ke zpochybnění posouzení splnění kvalifikace zadavatelem ve vztahu k pozici hlavního projektanta, ale pouze k tomu, že zadavatel měl být obzvláště důsledný při prověřování tvrzení dodavatele.

52. Podání, která navrhovatel zaslal Úřadu dne 25. 10. 2022 a následně dne 24. 11. 2022, obsahují novou argumentaci, kterou navrhovatel nově (nad rámec podaného návrhu) zpochybňuje splnění kvalifikace vybraným dodavatelem ve vztahu k osobě hlavního projektanta. V tomto případě se však jedná o nové námitky proti rozhodnutí o výběru dodavatele, které nebyly řádně uplatněny v podaném návrhu. Navrhovatel dále v podaném rozkladu namítal, že novými tvrzeními zpochybnil věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí, a to konkrétně oznámení o výběru č. 2.
53. Podle § 251 odst. 5 zákona v řízení zahájeném na návrh mohou účastníci řízení navrhopvat důkazy, uvádět skutečnosti a činit jiné návrhy nejpozději ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o zahájení řízení, nevztahuje-li se na ně omezení podle odstavce 4; k později uvedeným skutečnostem, návrhům důkazů a jiným návrhům Úřad nepřihlíží s výjimkou skutečností, návrhů důkazů a jiných návrhů, jimiž má být zpochybněna věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí. O podmínkách pro uplatňování návrhů důkazů, nových skutečností a jiných návrhů podle věty první musí být účastníci řízení s výjimkou navrhovatele poučeni v oznámení o zahájení řízení.
54. Zákon v § 251 odst. 5 zakotvuje princip koncentrace řízení a současně stanovuje koncentrační lhůty. Zákon na navrhovatele tímto ustanovením klade větší odpovědnost za to, jaká tvrzení a jaké důkazní návrhy uvedou ve správním řízení, přičemž stanovuje lhůtu, ve které tak mohou učinit. K později podaným návrhům Úřad nebude přihlížet. Z hlediska navrhovatele je třeba uvést, že pokud zákon na tomto místě hovoří o uvedení skutečností, pak se nejedná o skutečnosti nové, nýbrž o takové, kterými navrhovatel v řízení může podpořit skutečnosti řádně uvedené v návrhu, které současně v rámci námitek uplatnil již vůči zadavateli. Pokud navrhovatel neuplatní návrhy a skutečnosti v uvedené lhůtě, pak k nim Úřad nepřihlíží.
55. Zákon tedy nepřipouští situaci, kdy by navrhovatel až po podání návrhu tvrdil skutečnosti, které by směřovaly k jinému pochybení zadavatele, než které vymezil v samotném návrhu a před tím v podaných námitkách. To platí bez ohledu na skutečnost, zda se o takovém domnělém pochybení dozvěděl až v průběhu správního řízení. To ovšem neznamená, že by navrhovateli bylo *a priori* upřeno právo na přezkum takového postupu zadavatele, o němž se domnívá, že je nezákonný. Navrhovatel je však v takovém případě povinen postupovat podle zákona, konkrétně dle § 241 a § 242 zákona, a ve lhůtě 15 dnů od okamžiku, kdy se o domnělém porušení zákona dozvěděl, podat další námitky zadavateli. Poté může v plné míře uplatnit právo na přezkoumání postupu zadavatele u Úřadu podáním návrhu. Smyslem těchto zákonných ustanovení je, aby navrhovatel v průběhu správního řízení jednak neuplatňoval nové skutečnosti směřující k dosud nenamítanému pochybení zadavatele, se kterým zadavatel neměl možnost se vypořádat sám v rámci postupu v zadávacím řízení, a jednak, aby nedocházelo k neúměrnému protahování správního řízení tím, že navrhovatelé budou průběžně doplňovat své návrhy.

56. Zákon současně stanovuje výjimku pro takové návrhy a skutečnosti, jimiž má být zpochybněna věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí. Takovými návrhy a skutečnostmi se naopak Úřad zabývat musí. Tato výjimka se nicméně vztahuje toliko na skutečnosti, které nepodléhají omezení podle § 251 odst. 4 zákona, tedy nejde o náležitosti návrhu – ty doplňovány být nesmějí. Mezi takové náležitosti návrhu patří i vymezení protiprávního jednání zadavatele v zadávacím řízení (srov. § 251 odst. 1 zákona).
57. Z obsahu podání zaslaných navrhovatelem dne 25. 10. 2022 a dne 24. 11. 2022 vyplývá, že argumentace navrhovatele ve skutečnosti nesměřuje ke zpochybnění věrohodnosti podkladů, nýbrž fakticky namítá nezákonnost postupu zadavatele při posouzení splnění kvalifikace vybraným dodavatelem ve vztahu k osobě hlavního projektanta. S ohledem na výše uvedené tak námitky navrhovatele směřovaly k vymezení dalšího (dříve nenamítaného) pochybení zadavatele v zadávacím řízení. To je však právě ten případ, kdy k novým námitkám Úřad nepřihlédne, jelikož již uplynula koncentrační lhůta. Lze tak uzavřít, že Úřad nebyl oprávněn v rámci tohoto řízení posoudit námitku navrhovatele, neboť by porušil postup stanovený v § 251 odst. 4 a 5 zákona, podle něhož Úřad k nově tvrzeným skutečnostem, než byly obsahem návrhu, nepřihlíží. Pokud tedy Úřad uzavřel, že tato tvrzení navrhovatele nejsou předmětem tohoto správního řízení, pak je nutné takový závěr považovat za správný.

Shrnutí

58. Z obsahu podaného rozkladu vyplývá, že navrhovatel rozporoval správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí v jeho výroku II a rovněž zákonnost postupu Úřadu ve správním řízení. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí však nebylo shledáno, že by námitky navrhovatele byly důvodné, a že by napadené rozhodnutí či postup Úřadu byly stíženy vadami způsobujícími jejich nezákonnost.

Závěr

59. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a se správními předpisy, je třeba konstatovat, že nenastaly podmínky pro zrušení ani pro změnu napadeného rozhodnutí ve výroku II, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Masák & Partner, s.r.o., se sídlem Rooseveltova 39/575, 160 00 Praha 6 – Bubeneč
2. Národní památkový ústav, se sídlem Valdštejnské náměstí 162/3, 118 00 Praha – Malá Strana
3. Mgr. Zuzana Dohnalová, advokátka, se sídlem K Dolům 1924/42, 143 00 Praha 4

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy